

Sợ vợ

Tuần trước nhóm bạn chúng tôi làm một buổi bachelor party để tổng tiễn chú em trẻ tuổi nhất trong nhóm. Chú này có biệt hiệu là Kim Trọng. Chú đẹp trai, dáng dấp bảnh bao, đi làm lương cao. Điều kiện đầy đủ như vậy, đáng nhẽ phải có giá lắm. Nhưng đã trên 40 rồi mà vẫn chưa vợ. Hóa ra chỉ vì cái tội tính tình hiền lành, thấy đàn bà là co rúm lại, nói không ra hơi, tay chân lẩy bẩy! Các chú Sở Khanh, Don Juan, Casanova thấy vậy bực lắm, thường chê trách Kim Trọng làm mất phẩm giá đàn ông. Ra công dạy cho chú Kim Trọng bao nhiêu bí quyết mà vẫn không xong.

Điều tra thêm nữa, mới biết Kim Trọng bị mắc cảm nặng. Là giọng giống nhà chú có máu sợ vợ gia truyền. Từ đời ông cố, ông sơ, truyền xuống cũng đã 7 đời rồi, gia phả ghi chép đầy đủ. Là đàn ông trong họ ai cũng mắc bệnh sợ vợ! Nên chú Kim Trọng biết thân biết phận mình, không dám lấy vợ nữa. Chỉ vì biết mình có gene trong DNA, nhiễm thể Y là nhiễm thể của đàn ông, có gene đặc biệt là gene sợ vợ! Nhưng rồi chuyện phải đến cũng sẽ đến. Một ngày đẹp trời, chú Kim Trọng gặp một em đẹp quá, sexy quá, chú đem lòng mê say. Gene với chẳng giúp, chú mê tít thò lò, quỳ xuống cầu hôn ngay. Và chú Kim Trọng sau bao đêm dài trần trọc thao thức, đã mấy mươi năm rồi, phòng

không chiếu bóng, bỗng thấy mình sắp có vợ!

Buổi bachelor party này quan trọng lắm vì ai cũng thương chú Kim Trọng, đẹp trai, học giỏi, công việc khá, mà sắp đi vào con đường ô hô ai tai. Nên nhóm bạn chúng tôi phải mời một hiền triết từ Canada, vốn là người bạn vong niên, giữ chức hàm chủ tịch hội sợ vợ. Ông bạn già này có tên là Hà Đông Trường Lão. Tên như vậy chỉ vì vợ ông đích thực là sư tử Hà Đông chân truyền, có câu chứng hẳn hoi! Hà Đông Trường Lão trong buổi bachelor party, nốc đã nửa chai Martell cổ lùn, hăng giọng làm một cái speech để dạy bảo chú Kim Trọng. Cũng như để truyền bá về Đạo Sợ Vợ là môn học Hà Đông Trường Lão đã sáng lập ra để lại muôn đời cho hậu thế:

Sợ vợ là lẽ tự nhiên trên đời. Cũng giống như có ngày thì phải có đêm, có mặt trời thì có mặt trăng, có đàn ông thì có đàn bà, muốn có vợ ta phải sợ vợ. Và lại, tôi sợ vợ

tôi chú có sợ vợ anh đâu mà anh nói ra nói vào.

Chuyện sợ vợ là chuyện xưa như trái đất, Adam có sợ Eve thì bà mới ở với ông, mới có chúng ta bây giờ. Các cụ ta ngày xưa có câu: "Tại gia tòng mẫu, mẫu tử tòng thê, thê tử ta phối phối tòng thê khác". Truyền thống sợ vợ như vậy đã tự ngàn xưa. Ca dao mình cũng có câu: "Làm thân con trai mười hai bến nước, trong nhờ đục chịu". Làm sao bây giờ? Không chịu sợ vợ, vợ bỏ ta thì ta ở với ai đây?

Chuyện sợ vợ là chuyện vượt thời gian, không gian. Ngàn xưa như thế, bây giờ cũng vậy. Đông Tây ít gặp nhau nhưng sợ vợ là chuyện Đông Tây đều đồng ý. Khổng Tử ngoài Kinh Thi, Kinh Dịch... còn một kinh khác thất truyền là Kinh Thê, dạy dỗ các chú ba Tàu phải làm sao ăn ở cho phải đạo thờ vợ. Trong Kinh Thê, ngoài chuyện Nhân Nghĩa Lễ Trí Tín vợ vẫn, đức Thê Kinh được đặt lên hàng đầu. Khổng Tử mấy ngàn năm trước đã nói như vậy, đâu phải chuyện đùa!

Văn minh Tây Phương bắt nguồn từ Hy Lạp, khởi thủy từ Socrates cũng là hiền nhân trong đạo Sợ Vợ. Socrates sáng lập ra triết học của Hy Lạp với tam đoạn luận bất hủ: "Mọi người đều sợ vợ. Ta là người. Vậy ta phải sợ vợ". Hai nền văn minh Đông Phương và Tây Phương như vậy cũng có khởi thủy sáng lập là triết học

Sợ vợ

sợ vợ, bảo Đông Tây xa cách là nói bậy hết!

Nguyên nhân nào chuyện sợ vợ là niềm úc tú, khắc khoải cho bao thế hệ triết nhân như vậy? Và dựa trên căn bản nào, sợ vợ là lẽ tự nhiên, trên thuận ý trời, dưới hợp lòng người đến thế? Trước hết đàn bà đẻ ra đàn ông nên đàn ông phải chịu cảnh lép vế rồi. Đàn bà mỗi tháng có một trứng, đàn ông có cả trăm triệu tinh trùng cảm tử quân mà chỉ có một chú được chọn. Nên của rẻ là của ôi, đàn bà quý hơn đàn ông là vì thế. Lại còn chuyện parthenogenesis, sẽ có ngày đàn bà dùng cách này để truyền giống cho nhân loại. Đàn ông ra rìa không còn dùng được vào việc gì nữa, rồi lần mòn tuyệt chủng. Thế giới sẽ chỉ còn toàn đàn bà! Ôi! Viễn tượng thật hãi hùng!

Nhưng lý do cao thâm nhất để ta phải sợ vợ là vì chúng ta muốn nhiều vợ! Điều này dễ hiểu! Đàn ông cắt đầu gối thấy máu còn chảy ắt khi gặp đàn bà đẹp sẽ hau háu nhìn dù vợ có nhéo đau đến mấy đi nữa. Nước bọt nuốt ừng ực, yết hầu chạy lên chạy xuống như mắc cửi. mắt lăm lét nhìn, đầu óc lơ lơ mơ tưởng tượng chuyện thần tiên với gái đẹp như mơ. Mà có ý tưởng tầm bậy như vậy là mắc cảm tội lỗi tràn đầy với vợ. Nhưng cảnh tượng anh trở mặt, thò lòi con người nhìn lên nhìn xuống người đẹp sexy, ứa nước miếng, rã

chảy lòng thòng hai bên mép như vậy, sẽ làm phiền lòng vợ anh vô cùng. Anh càng mắc cảm phạm tội hơn nữa. Mắc cảm quá sẽ phải nể vợ. Nể lâu ngày quá thì gọi là sợ vợ cho xong.

Để kết luận, Đạo Sợ Vợ chính là lẽ tự nhiên, lẽ sống của con người. Xin gửi tặng các bạn câu nói sau đây của Shakespeare để các bạn suy ngẫm:

"Hiện hữu hay không hiện hữu. Sợ Vợ hay không Sợ Vợ. Đây chính là vấn đề đó vậy!"